

Відділ освіти, молоді та спорту
Добровеличківської районної державної адміністрації
Добровеличківська загальноосвітня школа I-III ступенів №1

Позакласний захід
«КОЛЕСО ЖИТТЯ»

Заступник директора
з виховної роботи

Л.А. Ліщенко

Добровеличківка

2015 р.

«КОЛЕСО ЖИТТЯ»

Слайд 1

Ведучий:

У драмі людській небагато дій:
дитинство, юність, молодість і старість.
Роби, що хоч, ридай або радій.
Неси свій хрест. Все інше - позагалість,
Настане час, і піде все в архів.
Уламки долі винесе на сушу.
Життя - спокута не своїх гріхів,
життя - це оббирання з реп'яхів,
що пазурями уп'ялися в душу.

Слайд 2

Ведуча:

"Час розкидати каміння, час каміння збирати...". Цей вислів з книги Екклесіаста означає, що для кожної події, зверху визначено свій час. Що є вік XX?

Ведучий:

У 1981 році мало хто звернув увагу на повідомлення у щотижневому звіті про захворюваність і смертність, що випускається в Атланті, в якому повідомлялося, що в Лос-Анджелесі 5 молодих гомосексуалістів захворіли рідкісною формою пневмонії і двоє з них померли. У наступні декілька тижнів додалися нові факти. У всіх хворих таємничим чином відмовляла імунна система.

Світ вступив в еру СНІДу. Людство живе у полоні страху перед цією недугою. Цифри про чисельність заражених і хворих усе зростають, і стають застарілими вже на момент публікації.

Ведучий:

У пам'яті людства є багато прикладів, від яких холоде в жилах кров. Достатньо згадати епідемії чуми, холери, віспи та інших інфекцій. Відомо, що тільки у XIV столітті "чорна смерть" - бубонна чума - викосила від чверті до третини населення Китаю, Індії, Європи. Але навіть письменники-фантасти не змогли передбачити, що наприкінці другого тисячоліття нашої ери виникне така загроза для людства. Що в глибини людського організму проникне не випромінювання атомного реактора чи космосу, не новий пестицид, а представник мікросвіту - вірус-убивця, який неминуче приведе зараженого ним до загибелі.

Ведуча:

І саме статевий інстинкт - інстинкт збереження роду і біологічного виду - був вибраний збудником СНІДу як "троянський кінь", для проникнення в організм людини. І за злою іронією долі, перші повідомлення про СНІД з'явилися у період розквіту "сексуальної революції" на Заході, небувалого розповсюдження статевих збочень. Лікарі оперативно виявили особливості контингенту хворих: гомосексуалісти, бісексуали, повії, наркомани. Життя, вільне від усяких моральних норм і принципів, не могло не викликати покарання від Природи. І воно настало.

Ведучий:

Широка громадськість сприйняла це як справедливу і неминучу кару грішникам. Однак, виявилось, що і праведники не уникнули страшної біди. Жертвами СНІДу стали невинні немовлята, породіллі, пацієнти, яким часто переливали кров. Весь світ здригнувся: донорська кров не тільки рятує, але й убиває. Наука привчила нас до оптимізму. Є отрута - буде й протиотрута. У випадку зі СНІДом не все так просто: у кінці XX століття медицина визнала свою безпорадність. Тож чи не вимремо ми раніше, ніж буде знайдено ліки від СНІДу? Напевно, ні. Людство не загине до останнього представника. Але якщо виживе лише половина, то це буде потрясіння, яке можна порівняти лише з термоядерною війною. На карту поставлено життя людства.

Слайд 3

Ведучий:

У країнах Східної Європи, зокрема в Україні, дедалі стрімкішими темпами поширюється епідемія СНІДу. У представленому в звіті ЮНІСЕФ наголошується, що в особливій групі ризику нині діти, передусім безпритульні. У своєму звіті про ситуацію в Східній Європі, наголошується на тому, що йдеться про «приховану епідемію СНІДу» серед дітей і підлітків. У державах, які постали на теренах колишнього СРСР, зокрема в Україні та Росії проводилися відповідні дослідження. Вони показали, що серед вуличних дітей і дітей з бідних родин дедалі більше поширюється вживання наркотиків та проституція. А це, своєю чергою – прямий шлях до зараження вірусом імунодефіциту людини й захворювання на СНІД.

Ведучий:

За загальною статистикою, ніде у світі СНІД не поширюється так швидко, як у Східній Європі й колишньому СРСР. З 2006 року для деяких регіонів ЮНІСЕФ зафіксував зростання зараження на ВІЛ на 700 відсотків. Приблизно третина нових заражень припадає на дітей і молодь. Взагалі ж серед інфікованих 80 відсотків – це люди, молодші 30 років.

Ведучий:

Безпритульні діти – у групі ризику. Цю групу особливого ризику становлять передусім діти й молоді люди, які провели все своє життя у дитбудинках, тобто не підготовлені до самотійного життя, а також безпритульні діти, молоді проститутки й наркомани. Як вказано у звіті ЮНІСЕФ, багато безпритульних дітей «вже дуже рано, у віці від 12 до 16 років, починають тамувати ін'єкціями наркотиків свою безпорадність у житті». Одне з

актуальних досліджень показало, що 40 відсотків з оглянутих там 300 безпритульних дітей, були носіями ВІЛ.

Ведучий:

Головний шлях передачі вірусу – забруднені шприци. Хоча за дослідженням, яке ЮНІСЕФ провів разом зі своїми партнерами в Україні, вдалося встановити, що понад половину дівчат (56,7 відсотка), які проводять майже весь свій день на вулиці, займаються проституцією. Попередження про небезпеку СНІДу, дітей вулиці практично не досягають.

ОДИН ВЕЧІР

ОДИН ДЕНЬ

ОДИН КОРИНЬ

ОДИН ПЕНЬ.

ОДНА ЃБОРЛ

ОДИН БОЙ

ОДИН РОК

ОДИН вирОК.

ОДНІ ЛЮДИ

ОДИН ЧАС

ОДНІ ЖИТТЯ

ОДИН РАЗ.

ОДИН Я

ОДНА ТИ

ОДНІ ВСІ

ОДНІ МИ.

ОДИН ХЛІБ

ОДНА ЗЕМЛЯ

ОДИН ТЕАТР

ОДНА ГРА.

ОДНА ПОДІЯ

ОДНА МИТЬ

ОДНЕ БУТТЯ

ОДНА СМЕРТЬ.

ОДНА ЛЮБОВ

ОДИН ХІД

ОДИН СЕКС

А вирок СНІД

Слайд 4

Ведучий :

Ще один страшний факт - зараження дитини від матері при вагітності і через материнське молоко Тривалість життя від зараження до моменту смерті становить в середньому від 5 до 8 років.

Зима ступає першим кроком

В грудневі задуми невпинні.

Вітань чарівних з Новим Роком

Чекають, як і всі, невинні

Нещасні діти...

Страшне питання в спину дише:

Чи жити, а чи доживати...

Та чути дітям ще страшніше

Суспільства крик: – Ізолювати!!!

Вони заразні!

Три роки? Шість? Чи далі спроби

Страшний діагноз пережити?
В букети зібрані хвороби
Змагаються того лишити,
Що й так коротке...

Де взяти сил? Грошей на ліки?
До президента йти просити?
В дітей цих шанси не великі,
Та все ж... Надію де подіти?..
Господи, зглянься!

Ведучий:

За статистичними даними на 01.01.11 року в Україні народжено Віл-інфікованими батьками 4049 дітей, хворих на СНІД – 678, але у ненароджених дітей є шанс народитися здоровими, якщо ВІЛ інфікована мати вчасно звернеться до лікарів, проте іноді матері вибирають інший вихід

Слайд 5

Вірш
Матусю, матінко рідненька!
О, Богом дана мені ненька!
Чому позбутись захотіла
Мого малесенького тіла?

Я навіть ще не встиг нічого:
Пізнати доброго і злого,
Повітря носиком вдихнути,
А вушками почути стукіт.

Я сонечка не бачив досі!
І ніжки не торкались босі
Роси холодної у травах.
Не бачив неба у загравах...

Ти відібрала в мене змогу
Обрати у житті дорогу.
Не народився. Я не встиг.
І ти не чула тихий крик.

Все через тебе, рідна мати,
Яка потрапила за ґрати.
А далі – голка, ЛСД,
І жовті плями де-не-де.

Лікарня, де довкола хворі
Зітхають і сумують в горі.
Здала на перевірку кров –
Й відразу втратила любов.

Не народився. Я не зміг,
А ти взяла на себе гріх –
Позбулася мене, малого,
Вже хворого, але ж живого!

Ти – інфікована. А я?
Моя матусю, ми сім'я!
Хоч ти «на голці», все одно –
Я б грав з тобою в доміно,

Я б слухав музику з тобою
І равликів шукав весною.
Та ти забрала цю можливість
І втратила усю сміливість.

Аборт – єдиний порятунок?
Життя – то Бога подарунок!
Не мала права відбирати
Ти шансу знову все почати.

ВІЛ-інфікованою, мати,
Ти не повинна була стати!
Чому не піклувалась, ненько,
Про мене, про дитя маленьке?

Хотів я жити, але – ні.
Життя забрали лікарі.
А ти, жорстока, дала згоду.
Продовження не буде роду...

Я б поступово виростав,
Тобі малюнки малював
Про наше світле майбуття.
Але тепер я – лиш сміття.

Дала б ти шанс мені єдиний,
Я б показав усій країні,
Що ВІЛ-інфекція – не вирок.
Але довкола мене – морок.

Слайд 2

Ведучий:

ВІЛ-інфіковані діти. Яка їхня доля – дитячий будинок закритого типу, неприйняття суспільством, дискримінація, ізоляція. А потім?...

Попри трагічний стан справ, у країнах колишнього СРСР все ще не відбулося змін у ставленні до дітей і молодих людей, які опинилися на задвірках суспільства. Вони все ще

вважаються «асоціальними». Водночас ці діти "потребують доступу до медичних і соціальних послуг, а не суворого засудження", підкреслюють у дитячому фонді ООН. Тільки коли вдасться подолати таку дискримінацію, можна буде говорити про можливість припинити поширення епідемії СНІД у Східній Європі.

Ведуча:

Колись Христофор Колумб писав королеві Ізабеллі: "Світ маленький; я кажу, що світ не такий великий, як думає юрба". Ми повинні пам'ятати це. Як і не забувати слова Джона Донна: "Немає людини, що була б, як острів, сама по собі... Від смерті кожної людини малію і я, бо я єдиний з усім людством; тому ніколи не питай, за ким сумує дзвін - він сумує за тобою".

(Танок з свічками) Слайд 5

Слайд 6

Своє життя ми ліпимо самі,
Як ліплять гнізда ластівки весною,
То пір'ячко, то грудочку землі,
То солод слів, замішаних з журбою.
Старі часи в'ють ниточку віків
І міцно в'яжуть вузлики на пам'ять.
Чи ж раз вогонь над стріхою горів?
Чи ж раз ще грози гнізда оті сплять?
... А новий день постукає у світ,
Комусь підкине зірку до калюжі,
І будуть води битися крізь лід,
І будуть трави пахнути у лузі...
Й шукать нам соломинку день при дні,
Щоб втримала у світі, що вирує.
Своє життя ми ліпимо самі,
А нами хтось уміло так керує.

Слайд 7

Ведуча:

А ЩО керує нами – членами волонтерського загону «Надія» коли ми кожного року 1–го грудня проводимо нашу традиційну акцію «Колесо життя» в рамках проекту «ШКОЛА ПРОТИ СНІДу»?

Ведуча:

Милосердя. Розуміння проблеми. Співпереживання. Бажання донести до оточуючих важливість ситуації, яка склалась в світі. Допомогти тим хто знаходиться в складних життєвих ситуаціях.

Ведучий:

Коли ми стали учасниками тренінгів проекту ми зрозуміли наскільки важливою є проблема ВІЛ/СНІДу. Створивши ініціативну групу ми вирішили працювати у наступних напрямках:

Ведуча:

На підготовчому етапі розробивши положення акції та отримавши дозвіл на її проведення в органах місцевого самоврядування, відділу освіти, та правоохоронних органах, кожна група починає реалізацію плану дій.

Ведуча:

Журналістська група займається збором інформації, готує буклети та агітаційні листівки, працює над створенням відео фільму та слайд шоу акції . Ми беремо інтерв'ю у представників соціальних служб району, районної лікарні, правоохоронних органів, адміністрації району та селища, пересічних громадян. Зібрану та оброблену інформацію наша група оформляє у вигляді буклетів, які розповсюджуємо під час акції.

(відео)

Ведуча:

Інша група організовує проведення конкурсу плакатів на тему про ВІЛ/СНІД . Кращі роботи ми використовуємо як агітаційний матеріал у центрі селища під час акції.

(відео)

Наступна група відповідає за проведення конкурсу малюнку на асфальті. Кожен класний колектив провівши підготовчу роботу та обговоривши тему малюнка зображають його у місці проведення заходу.

(відео)

Ведуча:

Ми не даремно затронули сьогодні тему СНІД та діти, адже одним із головних завдань нашої акції є також збір коштів для ВІЛ інфікованих дітей району.

Ведуча:

Спеціальні скриньки, які отримують 14 мобільних груп наповнюються коштами від всіх бажаючих допомогти. Ми намагаємось відвідати кожную організацію селища, роздаємо там інформаційну літературу, листівки, відповідаємо на запитання громадян про шляхи передачі вірусу ВІЛ, про методи захисту та превентивні міри, про стан епідемії, розповідаємо про свою роботу.

(відео)

В епіцентрі приведення заходу, де також стоїть прозора скринька для збору коштів, інформаційна група знайомить жителів селища з цілями проведення акції «Колесо життя», озвучує останні статистичні дані, розповсюджує агітаційний матеріал та пропонують всім бажаючим разом з листівками отримати презервативи.

(відео)

Але ми не тільки розповідаємо. Журналістська група спілкується з жителями. Послухайте думки про нашу акцію

(відео)

Завершується акція підрахунком коштів та заповненням анкет учасника акції, обміном думок, вражень та планів на майбутнє.

(відео)

Ведучі:

Ми всі різні: біляві і чорняві, високі і низенькі, синьоокі та з карими очима. Хтось полюбить слухати музику і співати, хтось захоплюється спортом чи танцями, для деякого комп'ютер став і товаришем і помічником, а хтось у полоні книг. Та є серед нас і такі, які не мають можливості рухатись, не бачать барв оточуючого світу, не чують звуків природи, не насолоджуються радіощами життям. Але кожен з нас має право на щасливе дитинство, на заміряну юність, на прекрасну молодість, на довге, повноцінне, щасливе життя.

В:

Ми крок за кроком проживаємо своє життя: дитинство, юність, молодість, зрілість, старість. У кожному віці – своя краса, свої досягнення, своя правда.

В:

Чудово бути дитиною: ти відчуваєш, що тебе люблять і піклуються про тебе, але водночас дратує повна залежність.

В:

Прекрасно бути юним – все попереду, все в яскравих тонах, всі плани – великі і глобальні, єдиний недолік – треба почекати, доки подорослішаєш.

В:

Дуже заманливо бути молодим: вже багато чого дозволено, але відповідальність ще не під силу.

В:

Дивовижно цікаво бути людиною зрілого віку: вже є знання і досвід, вже є історія особистих надбань і помилок, радості і розчарувань. Ще можливо виправити помилки, кардинально все змінити і розпочати з нової сторінки. Вже стільки було втрат, що до життя ставишся обережно, але водночас досягнення дають право проживати свій вік з філософською легкістю.

Іноді з'являється думка про те, що було б непогано вже років десять жити з тим досвідом і тією впевненістю в собі, які є зараз. Певно, це і є той нюанс, який завжди усвідомлюєш заднім числом.

Буває, що пережитий період не сприймається як щасливий, а пройде час, і ти усвідомлюєш, що він був саме таким...

Але ми так запрограмовані, що завжди бажаємо чогось грандіознішого. Життя плине, а ми все чекаємо...

І не усвідомлюємо того, що саме зараз ми знаходимося в вищій точці, у розквіті, у кращій порі.

А старість? А старим бути розкішно: по – перше, не всім дано, по – друге, мудрість, нажита роками, дає можливість дивитися на життя з вдячністю, впевненістю і мабуть з іронією.

Котиться колесо людського життя то стрімко падаючи до низу , то настирливо вибираючись на вершину . У кожної людини своя дорога , свій шлях, своя стежина , але кожному з нас так хочеться...

Бути комусь потрібним, любити, народжувати дітей, бути щасливим, ЖИТИ! ЖИТИ! ЖИТИ!
ПРОСТО ЖИТИ!

Пісня «Бережи любов»